ÅNGERMANLANDS TINGSRÄTT
Rotel 4
Doha 9

DOM
2022-04-29
meddelad i
Härnösand

Mål nr: B 2564-20

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad
Pernilla Thiger, 19731029-0684
Grynnvägen 32
952 72 Sangis

Offentlig försvarare:
Advokat Monika Lilja
Advokatfirman Lilja AB
Dalvägen 5
184 95 Ljusterö

Åklagare
Kammaråklagare Catharina Kjelsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Sundsvall
Box 721
851 21 Sundsvall

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för
1. Narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)
   2020-02-13 -- 2020-04-06
2. Falskt larm, grovt brott, 16 kap 15 § 2 st brottsbalken
   2020-04-28

Påföljd m.m.
Villkorlig dom med samhällstjänst 100 timmar. Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 3 månader ha dömts ut.

Frivårdskontor
Frivården Luleå

Lagrum som åberopas
29 kap 5 § 2 st brottsbalken

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
Monika Lilja får ersättning av staten med 89 507 kr. Av beloppet avser 59 483 kr arbete, 9 900 kr tidsspillan, 2 223 kr utlägg och 17 901 kr mervärdesskatt. Pernilla Thiger ska betala 4 475 kr av denna kostnad till staten.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Pernilla Thiger ska dömas för brott i enlighet med följande gärningsbeskrivningar. Pernilla Thiger har i delar av utredningen kallats Viktoria. Tingsrätten har valt att genomgående använda namnet Pernilla.

1.1 FALSKT LARM, GROVT BROTT (5000-K1297396-20)
Pernilla Thiger har orsakat en mycket stor polisinsats vid en hälsocentral, innefattande cirka femtio poliser från olika områden i Polisregion Nord, däribland insatsledare med ingripandepersonal, hundpatruller, regionala insatsstyrkor, kriminaltekniker och ett stort antal tjänstefordon. Vidare orsakade hon omfattande säkerhetsåtgärder i hälsocentralen och intilliggande sjukhus och vårdboende innefattande beslut att ingen fick lämna byggnaden under den aktuella dagen, bevakning av vaktbolag under i vart fall två veckor efter händelsen, nya larmanordningar och begränsade öppettider samt nya säkerhetsanordningar. Pernilla Thiger uppgav också ett signalement på en gärningsman vilket orsakade att en oskyldig person greps och satt anhållen under ett och ett halvt dygn misstänkt för försök till mord. Allt var onödiga säkerhetsåtgärder.
Det hände den 28 april 2020 på Lasarettsgatan 1, Sollefteå, Sollefteå kommun. Pernilla Thiger, som var läkare på hälsocentralen, skar sig själv med en skalpell på huvudet och kroppen med allvarliga skador som följd och påstod falskeligen att hon blivit angripen av en okänd gärningsman. Genom detta lämnade hon en oriktig uppgift om att det fanns fara för människors liv eller hälsa. Som en följd av händelsen inleddes också en omfattande polisutredning och insatser till stöd för vårdpersonalen.
Brottet bör bedömas som grovt eftersom det falska larmet medfört betydande skadeverkningar.
Pernilla Thiger begick gärningen med uppsåt.
Lagrum: 16 kap 15 § 2 st brottsbalken

2.1 NARKOTIKABROTT (5000-K1482625-20)
Pernilla Thiger har olovligen, i sin roll som läkare, förskrivit stora mängder narkotiska preparat till en patient utan dennas vetskap och själv, med hjälp av fullmakt, hämtat ut

narkotikan på apotek och tillgodogjort sig den. Narkotikan har utgjorts av sammanlagt 3 250 tabletter eller kapslar av sorterna Oxascand, Stilnoct, Zolpidem, Dolatramyl, Tramadol, Zopiklon och Stesolid, som alla är narkotiska preparat. Det hände någon gång mellan den 13 februari 2020 och den 6 april 2020 i Västernorrlands län.
Pernilla Thiger begick gärningen med uppsåt.
Lagrum: 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)

Inställning

Pernilla Thiger har förnekat gärningen i åtalspunkten 1 och erkänt delar av gärningen i åtalspunkten 2.

Utredningen i målet

Pernilla Thiger har hörts. På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Tania Engblom, Ann-Christin Flodin, Mikael Flodin, Sofi Nyberg, Ewa Vendel Galin, Sofia Ullman, Emelie Lundgren, Tommie Nilsson, Magnus Näsmark, Tomas Rehn, Charles Vörman, Susanne Johansson, Helena Rödén, Kenneth Åslund, Emmelie Larsson och Henrik Engblom gällande åtalspunkten 1 samt Anna-Karin Brändström och Moa Berghall gällande åtalspunkten 2. Åklagaren har som övrig bevisning åberopat PM från polisen, fotografier, uppgifter om inloggning, brottsplatsundersökning och fotografier, PM och karta över hundinsats, protokoll över klädundersökning, journalanteckningar och fotografier, rättsintyg, sakkunnigutlåtande från NFC, fotografi på skalpell, tidslinje händelseförlopp, händelserapport, fotografier, samtalslista, protokoll över avspärrning, protokoll över frihetsberövande, förundersökningsprotokoll gällande försök till mord, rekonstruktionsfilm och uppspelning av ljudfiler. Tingsrätten har på åklagarens begäran hållit syn i trapphuset och delar av hälsocentralen. Pernilla Thiger har som övrig bevisning åberopat läkarintyg, utdrag av deklaration, läkemedelslista och blankett gällande fullmakt. Åklagaren och Pernilla Thiger har därutöver föredragit och åberopat vissa delar av polisförhör.

DOMSKÄL

Åtalspunkten 1

Genom utredningen i målet har följande framkommit. Den 28 april 2020 kl. 13:11:05 ringde läkaren Tania Engblom till 112 och berättade att hon kontaktats av en kollega, Pernilla Thiger, som hade berättat att hon blivit överfallen och knivskuren flera gånger i ett trapphus i anslutning till Sollefteå hälsocentral (hälsocentralen). Vid ungefär samma tid kom läkaren Pernilla Thiger ut i korridoren på hälsocentralen och bad om hjälp för att hon blivit knivskuren/knivhuggen. Hon blödde från huvudet och hennes kläder var blodiga även från skador på kroppen. Hon berättade att hon blivit knivskuren av en man i ett trapphus när hon var på väg till Skärvstagårdens särskilda boende som ligger på våningen ovanför hälsocentralen. Hon togs om hand först på hälsocentralen och sedan på akuten vid Sollefteå sjukhus innan hon fördes med ambulans till Sundsvalls sjukhus. Innan Pernilla Thiger fördes till sjukhus berättade hon för polismannen Magnus Näsmark att mannen som överfallit henne var i 20-30 års åldern, medellång, hade en mörk huvtröja och var vithyad. Hon uppgav också att han kan ha haft något vitt på tröjan. Med anledning av det som framkommit sattes en omfattande polisinsats i gång som involverade ett 50-tal poliser, flera hundpatruller, insatspoliser från Västernorrland, Västerbotten och Jämtland, kriminaltekniker med flera. Hälsocentralen är sammanbyggd med Sollefteå sjukhus vilket innebar att det krävdes stora resurser för att söka igenom och säkra byggnaderna samtidigt som sökandet efter gärningsmannen pågick. En förundersökning angående försök till mord inleddes och sent på eftermiddagen den 28 april 2020 greps en person som misstänkt för gärningen. Han satt anhållen i ett och ett halvt dygn och släpptes sedan det framkommit att han inte varit på hälsocentralen vid den aktuella tidpunkten. Sedan ett stort antal förhör hållits och andra utredningsåtgärder vidtagits menade åklagaren att det inte kan ha gått till som Pernilla Thiger berättat och en utredning om falskt larm, grovt brott gjordes.

Pernilla Thiger har berättat i huvudsak följande. Hon arbetade vid tidpunkten som läkare på hälsocentralen och hade gjort det sedan 2019. Hon var specialist i allmän medicin. Förutom att hon var ansvarig för hälsocentralens patienter, hade egna patienter, handledde läkare under AT- och ST-tjänstgöring så hade hon ansvar för två avdelningar med korttidsboende och demensboende i anslutning till hälsocentralen. Vid tidpunkten var det också rörigt på hälsocentralen med anledning av nya rutiner och förhållningssätt som införts med anledning av coronapandemin. På hälsocentralen brukade hon och en sköterska kl. 13:00 varje dag träffas för genomgång av remisser. Den aktuella dagen kontaktades hon på förmiddagen av en sköterska på korttidsboendet en trappa upp från hälsocentralen som behövde hennes hjälp med en patient. Hon tänkte att hon skulle hinna upp till korttidsboendet innan remissgenomgången och skickade ett meddelande att hon kunde bli sen till remissgenomgången (*anm* meddelandet skickades kl. 12:51 enligt hälsocentralen). Hon gick från sitt rum ut i trapphuset och upptäckte att hon glömt sin mobiltelefon i tjänsterummet. Hon träffade en sköterska från korttidsboendet i trapphuset och sa att hon skulle hämta mobiltelefonen och sedan komma upp till korttidsboendet. Hon hämtade mobiltelefonen och gick tillbaka in i trapphuset. Hon gick några steg uppför trappan och såg i ögonvrån att någon kom uppifrån och var på väg ner. Hon vände sig mot trappräcket när mannen kom ner för trappan för att de inte skulle komma för nära varandra med tanke på coronasmitta. Mannen sa inget till henne och hon uppfattade inte situationen som hotfull. När mannen befann sig ett eller två trappsteg ovanför henne högg han henne på huvudet med något blankt och vasst som en tapetserarkniv. Hon trodde att det var en gång, men skadorna visar att det var flera gånger. Hon kände att något hände och tryckte sig mot trappräcket. Mannen fortsatte ner i trappan och högg/skar henne i vänstra sidan två gånger som hon minns. När han passerade henne stack han henne i höfthöjd flera gånger. Han gick sedan ut genom dörren in till hälsocentralen. Efter en stund vände hon och gick ut genom samma dörr in till hälsocentralen. Inne på hälsocentralen, mitt emot dörren till trapphuset, fanns en toalett. Dörren till toaletten stod öppen och hon såg att ingen var där därför tog hon två steg in på toaletten och låste dörren. Hon ställde sig framför handfatet och såg i spegeln vad som hänt samtidigt som hon kände att hon blev blodig. Hon tog upp

mobiltelefonen för att ringa kollegan Tania Engblom som hon litade på kunde göra en korrekt medicinsk bedömning av skadorna eftersom hon arbetat som kirurg. Hon visste att Tania inte var på hälsocentralen den aktuella dagen och Tania svarade inte när hon ringde första gången (*anm* kl 13:06 enligt uppgift från Pernillas och Tanias telefoner). Hon ringde ytterligare en gång (*anm* kl 13:08) när Tania svarade hann hon bara berätta att hon blivit knivskuren i trapphuset på hälsocentralen och sedan bröts samtalet. Hon tog några pappershanddukar för att torka blodet. Hon hade en skalpell i fickan som hon använt för att öppna post tidigare på dagen. När hon tog den och plasthöljet ur fickan blev skalpellen blodig eftersom hon var blodig. Hon hade inte reflekterat över att hon hade den i fickan utan trodde bara att hon hade mobilen med sig. Hon tömde fickorna och la skalpellen i papperskorgen. När hon hördes av polisen kom hon inte ihåg skalpellen och berättade därför inte om den. Hon minns att hon tänkte att hon måste ta sig ut från toaletten så att hon inte skulle svimma därinne och ingen skulle hitta henne. Hon gick ut från toaletten, rundade hörnet ut i korridoren och såg att hennes sekreterare stod där och pratade med en man. Hon påkallade deras uppmärksamhet och fick hjälp in till den låsta delen av hälsocentralen där hon fick hjälp. Hon tror att hon passerat dem vid när hon var på väg ut i trapphuset tidigare vid ett av tillfällena. Polisen kom och hon beskrev gärningsmannen för dem så gott hon kunde. Hon kände inte igen mannen men beskrev att han var ung, hade svart huvtröja med vita bokstäver och hade ljus hy. Hon fördes sedan med ambulans först till akuten i Sollefteå och sedan vidare till Sundsvalls sjukhus. Det tillstötte komplikationer och hon fick vårdas på sjukhus i flera omgångar. Hon hade inga skador, varken på huvudet eller någon annanstans när hon gick in i trapphuset.

Tania Engblom har berättat i huvudsak följande. Hon hade arbetat som läkare vid hälsocentralen sedan 2016 och arbetat tillsammans med Pernilla Thiger sedan januari 2019. Hon gjorde sin specialisttjänstgöring och Pernilla var hennes huvudhandledare och studierektor. De hade ett tätt samarbete eftersom de var få ordinarie läkare och mycket hyrpersonal. Pernilla var den enda fast anställda läkaren på hälsocentralen. De utvecklade en vänskap och umgicks även privat ibland. Pernilla var också hennes patient ibland Pernilla hade en stor arbetsbörda. Tania berättar vidare att den aktuella

dagen var hon inte i tjänst och befann sig i hemmet ca två mil från hälsocentralen. Vid 13-tiden ringde hennes telefon och Pernilla sa ”Tania jag har blivit knivhuggen. Jag har blivit knivhuggen tre gånger” sedan bröts samtalet. Hon antog att Pernilla var på hälsocentralen. Hon ringde 112 och hennes pappa, som var hemma hos henne, skjutsade henne till hälsocentralen. Det tog ca 15 minuter att komma till hälsocentralen och då var ambulans och polis på plats. Hon följde med Pernilla till akuten i Sollefteå och till Sundsvalls sjukhus. I ambulansen på väg till Sundsvall beskrev Pernilla gärningsmannen som 20-25 år, svensk, utan skägg, iförd mörka kläder i form av huvtröja och byxor av hårdare material typ chinos. Tania redogör för vad Pernilla berättat om händelseförloppet och det överensstämmer i allt väsentligt med den redogörelse som Pernilla lämnat ovan. Pernilla kom efter detta inte tillbaka till arbetsplatsen eftersom det tillstötte komplikationer. Många på arbetsplatsen mådde mycket dåligt efter händelsen och var chockade av det som hänt. Det uppstod en stor otrygghet och vissa var rädda för att ha arbetskläder på sig om det var någon som attackerade vårdpersonal. Det har förekommit hotfulla situationer tidigare, men inte på detta sätt. Händelsen ledde bland annat till att dörrar låstes och att personal inte ville gå ut ensamma. Pernilla bad henne fotografera skadorna av försäkringsmedicinska skäl. När hon tittade på skadorna tyckte hon inte att snitten såg ut att vara gjorda med en tapetserarkniv. Snitten var fina och hon funderade om gärningsmannen fått tag på en skalpell. Hon är inte specialist i rättsmedicin, men har arbetat som kirurg och sett olika snitt. Den var mot denna bakgrund hon funderade över snittens utseende.

Ann-Christin Flodin har berättat i huvudsak följande. Hon arbetar sedan december 2019 som läkarsekreterare på hälsocentralen. Den aktuella dagen skulle hennes man Mikael till hälsocentralen för kontroll vid 13-tiden och efter lunch gick hon ut genom personaldörren och träffade honom. Han hade anmält sig i receptionen som ligger i samma korridor som hälsocentralen. De stod i korridoren vid ena väggen och pratade. Hon var vänd så att hon såg ut mot receptionen och ingången till hälsocentralen. Hon hade dörren till trapphuset till höger en bit framför sig. Hennes man stod vänd mot henne och kunde se väntrummet. Hon kunde se dem som kom och gick i korridoren och till och från trapphuset. Pernilla Thiger gick förbi dem där de stod och pratade.

Pernilla hade bråttom och var på väg förbi dörren till trapphuset när hon sa något i stil med att ”javisst ja, jag skulle upp här” och gick in i trapphuset. Sedan Pernilla gått in i trapphuset kom ingen in från på hälsocentralen från trapphuset. Om någon gjort det borde hon ha sett det eller hört dörren stängas. Hon såg inte Pernilla komma ut från trapphuset. Sedan tog det max tio minuter innan Pernilla gled fram bakom hennes man och bad om hjälp för att hon blivit knivskuren. Hon hjälpte henne in i vårddelen på hälsocentralen och tillkallade hjälp.

Mikael Flodin har berättat i huvudsak följande. Han skulle på 60 års kontroll på hälsocentralen och anmälde sig i receptionen (*anm* kl 12:53 enligt receptionen). Han gick till väntrummet och när hans fru kom ställde de sig vid ena väggen och pratade. Han stod vänd mot sin fru med ryggen mot dörren till trapphuset. Han kunde se att det satt några personer i väntrummet. Som han minns det kom en kvinna ut från personaldörren och gick förbi dem i riktning mot trapphusdörren bakom honom. Kvinnan hälsade på hans fru och frun sa att det var en läkare. Han minns inte att han såg någon mer person. Efter fem-tio minuter kom samma läkare förbi honom bakifrån och han kunde se att hon var blodig bak i huvudet. Hans fru drog iväg med henne till personalingången och kallade på hjälp.

Ewa Vendel Galin har berättat i huvudsak följande. Hon skulle besöka hälsocentralen och hade tid kl. 13:00. Hon var lite sen och anmälde sig i receptionen 13:00. Hon satt i väntrummet vänd så att hon kunde se korridoren mot receptionen och ingången. Det var ytterligare någon person i väntrummet, i övrigt minns hon inte att hon såg någon. Det var mycket lugnt. Det kom en kvinnlig läkare från hennes högra sida och gick i korridoren. Läkaren pratade med en kollega som stod och pratade med en man. Hon såg mannen som stod längre ut i korridoren än kvinnan och var vänd mot henne. Hon såg inte vart läkaren tog vägen, men efter 10-15 minuter kom läkaren gående med kvinnan som stått och pratat i korridoren och då var läkaren blodig. Hon hade inte sett någon annan komma i korridoren från det att läkaren passerade henne till dess att läkaren kom tillbaka blodig.

Sofi Nyberg har berättat i huvudsak följande. Hon arbetade vid tillfället som sjuksköterska på det särskilda boendet som ligger två våningar ovanför hälsocentralen. Personalen har sitt lunchrum i källarvåningen en trappa nedanför hälsocentralen. Den aktuella dagen var hon på väg upp i trapphuset till boendet från lunchrummet och klockan måste ha varit strax efter 13:00. När hon kom till hälsocentralens trappavsats kom Pernilla Thiger ut från hälsocentralen. Hon sa att hon skulle upp till det särskilda boendet, men kände på sina fickor och sa att hon hade glömt något och därför återvände hon in till hälsocentralen. Sofi Nyberg, som fortsatt att gå uppför trappan, uppger att hon befann sig några trappsteg ovanför avsatsen när Pernilla återvände till vårdcentralen och hon la märke till att Pernilla hade en blodig fläck mitt på huvudet, som om hon slagit i någonting. Hon hann inte säga något till Pernilla om detta innan Pernilla gick tillbaka till hälsocentralen. Hon fortsatte uppför trappan och gick till läkemedelsrummet en trappa upp från hälsocentralen. Hon loggade in med sitt passerkort och kod kl. 13:05:04. Hon beräknar att det tog henne kanske en minut att gå uppför trappan från trappavsatsen vid hälsocentralen och in i läkemedelsrummet. Hon berättade för sina kollegor Emelie Lundgren och Emmelie Larsson att hon träffat Pernilla och att det såg ut som om hon varit blodig på huvudet. Ingen av dem kände till vem Pernilla skulle upp och besöka på boendet.

Emelie Lundgren har berättat i huvudsak följande. Hon arbetar som sjuksköterska på Skärvstagården. Den aktuella dagen gick hon och en kollega upp i trapphuset från lunchrummet i källaren till Skärvstagården. Hon hade tittat på klockan i lunchrummet innan hon gick upp. Den visade 12:58. Därefter besökte hon toaletten och sedan gick hon upp i trappan. De träffade ingen i trapphuset. Hon loggade in i läkemedelsrummet 13:06:56. Hon hade inte sett eller hört något från trapphuset.

Emmelie Larsson har berättat i huvudsak följande. Hon arbetar på Skärvstagården. Den aktuella dagen hade hon ätit lunch i lunchrummet. Efter lunchen träffade hon Sofi Nyberg i läkemedelsrummet och Sofi sa att hon träffat Pernilla Thiger i trapphuset och att det såg ut som att hon hade blod, något rött på huvudet.

Sofia Ullman har berättat i huvudsak följande. Hon arbetar som fysioterapeut på Sollefteå sjukhus. De har sina lokaler i mittemot ingången till hälsocentralen. Den aktuella dagen hade två personer som skulle till habiliteringen kommit till fysioterapin i stället. Klockan var ca 12:45. Hon tog med sig personerna genom trapphuset på hälsocentralen och ner till habiliteringen som ligger på samma plan som Skärvstagårdens personallunchrum. Hon var på väg upp i trapphuset igen 12:57-12:58. Det var ingen annan i trapphuset då. Det hörs om någon är där eftersom det ekar. Hon var på akuten 13:00 där hon har en stående tid. Därför vet hon ganska exakt vad klockan var när hon passerade trapphuset då akuten ligger alldeles i närheten.

Tommie Nilsson var länsytterbefäl vid polisen i Västernorrland vid tillfället. Han har berättat att insatsen krävde mycket resurser för att säkra brottsplatsen, söka igenom hälsocentral och sjukhuset efter gärningsman/gärningsmän samt hindra personer från att komma och gå. Initialt handlade det om att avbryta pågående livsfarligt våld. Eftersom det inte fanns någon uppgift om var gärningsmannen fanns genomfördes både personsök och saksök med hund. Det hölls många förhör på sjukhuset och hälsocentralen. Insatsstyrkan gick igenom våningarna. Personer fick stanna där de befann sig, till dess platsen var säkrad. Ett stort antal utredare och kriminaltekniker var också involverade särskilt sedan en misstänkt gripits med hjälp av den beskrivning av gärningsmannens klädsel som Pernilla Thiger lämnat. Teknikerna hittade en blodig skalpell på botten av sopkorgen på toaletten, vilket fick utredarna att fundera över alternativa händelseförlopp som att skadorna skulle kunna vara självförvållade. Insatsen pågick från kl. 13:11 och var klar vid hälsocentralen/sjukhuset vid 18-19-tiden. Det var minst 29 olika tjänstefordon, med 1-2 poliser i varje fordon, tretton insatspoliser, tre hundförare samt utredare och kriminaltekniker igång. Han har också en uppgift om att det hölls ett 60-tal förhör. Under hans 13 år på arbetet är detta den största insatsen resursmässigt som han varit med om.

Magnus Näsmark, Thomas Rehn och Charles Vörman är alla tre poliser som deltog i insatsen med anledning av det misstänkta mordförsöket. Deras berättelser om insatsen och hållna förhör med mera överensstämmer i allt väsentligt med vad Tommie Nilsson

berättat. Även deras berättelser visar att det var en stor insats som sattes igång med anledning av anmälan.

Susanne Johansson, dåvarande chef på hälsocentralen, *Helena Rödén*, verksamhetschef för hälsocentralerna och *Kenneth Åslund*, sjukhussamordnare med säkerhetsansvar, har samtliga berättat om vilka åtgärder som vidtogs omgående och på längre sikt för att personal, patienter och andra skulle känna sig trygga på hälsocentralen. Susanne Johansson har även redogjort för personalens mående i anledning av händelsen, att det sattes in bevakning och gjordes ombyggnader med mera för att öka tryggheten.

Av rättsintyg och kompletterande rättsintyg framgår att Pernilla Thiger hade flera sårskador med jämna och raka kanter på huvudet, skarpkantade sårskador på bålens vänstra sida och i anslutning till höften, blåmärke på den vänstra handryggen och en smärre hudavskrapning på vänstra underarmen och vänstra pekfingret, blåmärke och hudavskrapningar på högra lårets utsida. Det rättsmedicinska utlåtandet säger sammanfattningsvis att det framstår som något mer sannolikt avseende de skarpkantade skadorna att Pernilla Thiger tillfogat sig dessa skador själv än att de tillfogats av en annan person. Som svar på en särskild frågeställning om Pernilla Thigers uppgifter om händelseförloppet är förenlig med skadebilden eller om hon kan ha tillfogat sig skadorna själv uppges att Det är osannolikt att Pernilla Thiger, med tämligen ymnigt blödande skador kunnat röra sig från den plats hon påstår att skadorna tillfogats henne (ute i trapphuset) och in till den aktuella toaletten, utan att lämna några blodspår längs den nio meter långa sträckan.

Av brottsplatsundersökningen framgår i huvudsak följande. I trapphuset kunde inget blod hittas. Från trappan till toaletten var det ca 9 meter. Inne på toaletten så fanns den största blodansamlingen på golvet under papperskorgen. Det blod som sågs på golvet utanför toaletten bedömdes vara avsatt av en sko. Sammantaget ger detta stöd för att genomblödning av klädesplagg skett inne på toaletten. Blod på golvet utanför toaletten härrör sannolikt från att målsägaren klivit i blod inne på toaletten och avsatt detta på golvet när hon lämnade toaletten. I papperskorg inne på toaletten hittades en skalpell

och förpackning till denna, båda hade blodiga besudlingar. Blodet på skalpellen bedömdes vara avsatt blod. Pernilla Thigers blod på skalpellens blad ger starkt stöd för att denna skalpell har orsakat skadorna på henne.

Har Pernilla Thiger lämnat oriktiga uppgifter om händelsen den 28 april 2020?
Genom utredningen finner tingsrätten att följande tidslinje kan utläsas.
12:51 Pernilla Thiger skickar meddelande om att hon kan bli sen till remissgenomgången.
12:53 Mikael Flodin registreras i hälsocentralens reception. Där står han sedan och pratar med sin fru Ann-Christin Flodin i korridoren
12:57-12:58 Sofia Ullman går i trapphuset
12:58-ca 13:00 Emelie Lundgren går i trapphuset
13:00 Ewa Vendel Galin anmäler sig i receptionen. När hon sitter i väntrummet ser hon Pernilla Thiger gå mot trapphuset.
13:03-ca 13:04 Sofi Nyberg träffar Pernilla Thiger i trapphuset
13:05 Sofi Nyberg loggar in i läkemedelsrummet
13:06 Pernilla Thiger ringer Tania Engblom, men får inget svar
13:06 Emelie Lundgren loggar in i läkemedelsrummet
13:08 Pernilla Thiger ringer Tania Engblom. Strax efter samtalen, som varar i 15 sekunder går hon ut från toaletten och säger att hon blivit knivskuren.
13:11 Händelserapport påbörjas hos polisen sedan Tania Engblom larmat.

Detta sammantaget med de uppgifter som framkommit genom brottsplats-undersökningen, rättsintyget, fotografier, rekonstruktionsfilm och syn på platsen visar enligt tingsrätten att händelseförloppet inte kan gått till som Pernilla Thiger har berättat. Det fanns inget blod i trapphuset där gärningen ska ha skett och även om hår och kläder absorberat en del blod framstår det som otroligt att inget blod hittats i trapphuset särskilt som Pernilla Thiger berättat att hon stannade kvar i trapphuset en stund innan hon återvände till hälsocentralen. Skalpellen med Pernilla Thigers blod som hittades i sopkorgen på toaletten tyder på att den använts för att tillfoga skadorna. Pernilla Thigers uppgifter om att hon använt skalpellen för att öppna post och sedan

stoppat den i fickan och tömt fickan i sopkorgen när hon var på toaletten framstår som en efterhandskonstruktion särskilt som hon inte nämnt skalpellen innan hon vid förhör fick reda på att polisen hittat den. Allt sammantaget finner tingsrätten att det genom den åberopade bevisningen är styrkt att Pernilla Thiger gjort sig skyldig till falskt larm genom att medvetet lämna felaktiga uppgifter om vad som hänt och att hon därigenom lämnat oriktiga uppgifter om att det fanns fara för människors liv eller hälsa genom att det gick en knivbeväpnad gärningsman på hälsocentralen/sjukhuset.

Ska brottet bedömas som grovt?

Av förarbeten och praxis till bestämmelsen om falskt larm framgår att det grova fallet är avsett för sådana fall som kan medföra betydande skadeverkningar t. ex. genom personliga umbäranden, avsevärda kostnader eller avbrott i den allmänna samfärdseln. I det nu aktuella fallet medförde det falska larmet stora polisinsatser i anslutning till hälsocentralen och sjukhuset. In- och utgångar spärrades av, personer fick stanna inne i de rum där de befann sig, vissa fick finna sig i att vara inlåsta tills hälsocentralen och sjukhuset sökts igenom av polisen. Insatsen pågick i ca fem timmar och innefattade ett femtiotal poliser samt insatsstyrka, hundförare, kriminaltekniker, utredare med flera. Resurser fick inkallas från omkringliggande län. Tingsrätten finner mot denna bakgrund att skadeverkningarna i detta fall var så betydande att brottet ska bedömas som grovt.

Åtalspunkten 2

Pernilla Thiger har erkänt att hon skrivit ut narkotikaklassade tabletter till Moa Hallberg, att hon själv hämtat ut tabletterna med fullmakt och att Moa Hallberg inte haft kännedom om förskrivningen eller uthämtandet av tabletterna. Pernilla Thiger har vidare uppgett i huvudsak följande. Hon hade, som tidigare nämnts, en svår arbetssituation på hälsocentralen där hon av ensam ansvarig läkare för patienter på hälsocentralen, hemsjukvården och flera särskilda boenden. Hon var dessutom studierektor och handledare för ett antal läkare under utbildning. Hon hade också i princip ständig bakjour när andra läkare hade jour och behövde råd. Hon fick allt svårare att sova och skrev då ut sömnmedicin till sig själv, trots att hon visste att hon

inte skulle göra det. Hon skrev ut 100 tabletter, tog två tabletter, fick dåligt samvete och kastade resten av tabletterna. Sedan kände hon att hon behövde medicin för att kunna sova och skrev då ut ny medicin. Hon fick också ett diskbråck i benet och var i behov av smärtlindring för detta. Hon förstod vad hon gjorde när hon skrev ut tabletterna. Efter ett tag ansåg hon att hon inte kunde skriva ut mera tabletter på sig själv och då skrev hon ut på sin dotter för vilken hon hade fullmakt att hämta ut medicin. Hon skrev sedan också ut på Moa Hallberg som var kompis med dottern. Hon hade fått fullmakt från Moa att hämta ut andra mediciner för Moas räkning och nu använde hon den fullmakten för att hämta ut narkotikaklassad medicin som hon skrivit ut på Moa, men skulle ha själv. Hon hämtade ut tabletterna i direkt anslutning till förskrivningen för att Moa inte skulle ta ut dem. Hon har endast använt en bråkdel av de tabletter hon skrivit ut. Om hon tagit alla tabletterna skulle hon ha varit död. Hon har inte varit beroende av tabletterna.

Anna-Karin Brändström har berättat i huvudsak följande. Hon arbetar som tillsynsläkare vid Inspektionen för vård och omsorg (IVO) Nord. Hon är specialistläkare i allmänmedicin och skolhälsovård. IVO Nord inledde en utredning beträffande Pernilla Thiger efter en anmälan från chefsläkare i Sundsvall. När Pernilla Thiger var inlagd på sjukhus efter händelsen den 28 april 2020 noterade läkaren i Sundsvall att hon hade haft en stor egenförskrivning av narkotikaklassade läkemedel. Under utredningen var det tre personnummer som stack ut gällande förskrivning. Moa Hallbergs, Pernilla Thigers och Pernilla Thigers dotters. Utredarna reagerade på att det var orimligt stora förskrivningar av främst sömnmedicin, men också många andra narkotikaklassade läkemedel. Att kombinera de förskrivna läkemedlen kunde vara farligt. Förskrivningen hade inte skett enligt principen om största möjliga försiktighet vid förskrivning av narkotikaklassade läkemedel, förskrivningen hade inte skett enligt vetenskap och beprövad erfarenhet samt var bristfällig gällande dokumentationen.

Moa Berghall har berättat i huvudsak följande. Hon och Pernilla Thigers dotter Blenda träffades när de båda gick på kockskola i Schweiz. Blenda tog en paus i skolarbetet och flyttade till Sollefteå för att arbeta och hon tog också en paus och flyttade till Sollefteå

där hon och Blenda delade lägenhet från hösten 2019 till sensommaren/hösten 2020. Hon träffade Pernilla Thiger någon gång i veckan när de åt middag hemma hos henne. De hade en ganska god relation. Pernilla Thiger hjälpte henne med att skriva ut preventivmedel och annan vanlig medicin. Vid ett tillfälle fick hon förfrågan om Pernilla kunde skriva ut medicin som Blenda skulle ha i Moas namn. Hon och Blenda åkte till apoteket, hon hämtade ut medicinen och gav den till Blenda. Hon har inget minne av att hon skrivit på någon fullmakt som gav Pernilla Thiger rätt att hämta ut medicin för hennes räkning, men det kan ha varit så. Hon har inte fått någon sömnmedicin eller smärtstillande medicin utskriven åt sig och inte använt någon sådan medicin.

Tingsrättens bedömning

Pernilla Thiger har erkänt att hon felaktigt skrivit ut narkotikaklassade tabletter till Moa Berghall i enlighet med vad som framgår av gärningsbeskrivningen. Hon har vidare berättat att hon själv tagit hand om tabletterna, att hon använt en mindre del av dem och kastat bort resten. Hennes uppgifter om förskrivning och uthämtning av tabletter stöds av de uppgifter som lämnats av Moa Berghall om att hon inte fått några tabletter. Pernilla Thiger har således förfarit på det sätt som framgår av åklagarens gärningsbeskrivning. Pernilla Thiger har begått gärningen med uppsåt. Gärningen är att bedöma som narkotikabrott. Pernilla Thiger har anfört att hon sett till att tabletterna inte kommit i orätta händer genom att förstöra de tabletter hon inte använt och att hon dessutom skulle ha förlorat sin läkarlegitimation om hon inte själv valt att begära att hennes legitimation skulle dras in. Hon har vidare uppgett att om hon, utöver delegitimeringen, dessutom skulle få ett straff för narkotikabrott så skulle detta innebära en dubbelbestraffning som strider mot Europakonventionen om mänskliga fri- och rättigheter (artikel 6). Tingsrätten finner att IVO prövar frågan om förskrivningen av läkemedel skett enligt principen om största möjliga försiktighet vid förskrivning av narkotikaklassade läkemedel om förskrivningen skett enligt vetenskap och beprövad erfarenhet samt om förskrivningen dokumenterats på ett korrekt sätt. I det nu aktuella fallet är förskrivningen inte korrekt eftersom det ger sken av att ha skett till Moa Berghall, vilket inte var fallet. Vidare har Pernilla Thiger har själv förfogat över

tabletterna genom att hämta ut dem, inneha och använda en del av dem samt besluta vad som skulle ske med de tabletter hon inte använde själv. Tingsrätten finner att hon därmed även har gjort sig skyldig till narkotikabrott. Det är inte att straffa dubbelt för samma gärning då IVO fokuserar på förskrivningen medan narkotikabrottet gäller Pernilla Thigers åtgärder med själva de narkotikaklassade tabletterna. Hon ska därför dömas för narkotikabrott.

Påföljd

Pernilla Thiger är tidigare ostraffad. Hon har ansökt om att hennes läkarlegitimation ska dras in, vilket också skett. Om hon inte själv ansökt om detta skulle hennes läkarlegitimation förmodligen dragits in mot bakgrund av förskrivningen som behandlats i samband med åtalspunkten 2. Straffvärdet för den samlade brottsligheten är sex till sju månaders fängelse. Vid straffmätningen ska dock beaktas att Pernilla Thigers läkarlegitimation är indragen och att hon själv fick skador med svåra komplikationer efter händelsen. Tingsrätten finner därför att straffmätningsvärdet är tre månaders fängelse. Mot bakgrund av att Pernilla Thiger lever under ordnade förhållanden och risken för återfall i brott bedöms vara låg finner tingsrätten skäl att välja en icke frihetsberövande påföljd. Tingsrätten bestämmer påföljden till villkorlig dom som, mot bakgrund av det artvärde som narkotikabrottet har, ska förenas med samhällstjänst i 100 timmar. Om fängelse istället hade valts som påföljd skulle fängelse i tre månader ha dömts ut.

Övrigt

Pernilla Thiger döms för brott med fängelse i straffskalan och ska därför betala lagstadgad avgift, 800 kr, till brottsofferfonden.

Monika Lilja tillerkänns yrkad ersättning. Pernilla Thigers ekonomiska förhållanden bedöms vara sådana att hon ska betala tillbaka delar av kostnaden för försvarare till staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (TR-01)

Ett överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 20 maj 2022.

Överklagandet prövas av Hovrätten för Nedre Norrland

På tingsrättens vägnar

Anita Enocksson